

«Об основах федеральной поддержки депрессивных территорий Российской Федерации». – Электронный ресурс. – Режим доступа: www.akdi.ru. 17. Karlin M.I. Problemi i shlyahi rozvitku depresivnogo regionu (na prikladі oblastev Pollskogo ekonomichnogo rayonu): Monografiya. – Lutsk: RVV «Vezha» Volinskogo derzhavnogo universitetu im. LesI UkraYinki, 2006. – P 22–26, 111–122 18. Iordanov A.E. Klasifikatsiya teritoriy v konteksti derzhavnogo stimulyuvannya regionalnogo rozvitku. – Elektronniy resurs. – Rezhim dostupu: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2008-2/doc/2/14.pdf>. 19. Zakonodavche pole ta dosvid stimuluyannya regionalnogo rozvitku/http://ir.org.ua/docs/Ek_esse/2004/esse_17ukr/part2.pdf 20. Bogorad O.D. Regionalna ekonomika: slovník-dovídnik. – Kyiv: NDISEP, 2004. – 421 p. 21. Pashkevich M. S. Naukovi zasady reguluyuvannya regionalnoYi ekonomiki: monografiya. – Dunetsk: Natsionalniy gírnichiy unİversitet, 2012. – 790 p. 22. Smirnvagin L.V., Byilov G.V. O programmepomoshchidepressivnyimregionam // Regionologiya. – 1995. – No 3. – P. 31–43. 23. Turgel I.D. Kurs lektsiy «Regionalnavaekonomika i upravleniye». – Elektronniy resurs. – Rezhim dostupu: http://globalteka.ru/books/doc_details/3375-----q---q-1-----.html. 24. Novikova A. M. Depresivni teritoriyi: Evropeyskiy dosvid ta problemi. – Strategichna panorama. – 2000. – No 3–4. – P. 115. 25. Goncharenko M.V., Byudzhette reguluyuvannya rozvitku depresivnih regioniv. – Elektronniy resurs. – Rezhim dostupu: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2007-2/doc/2/02.pdf>. 26. Zhuk M.V. Regionalna ekonomika: Pídruchnik. – K.: «Akademika». 2008. – 415 p. 27. Depresivniy rayon. Geografichniy portal. – Elektronniy resurs. – Rezhim dostupu: http://geosite.com.ua/publ/depressivnij_rajon/147-1-0-357. 28. MatviYishin E., NEma O. Zarubizhniy dosvid nadannya derzhavnoYi pidtrimki rozvitku potentsialu vidstalih i depresivnih teritoriy. – Naukoviy visnik. – 2009. – V. 3. – Elektronniy resurs. – Rezhim dostupu: <http://www.lvivacademy.com/visnik3/fail/Matvijishyn.pdf>. 29. Varnaliy Z.S., Burkaltseva D.D., Saenko O.S. Ekonomichna bezpeka UkraYini: problemi ta prloriteti zmlitsnennya: Monografiya. – Kyiv: Znannya, 2011. – 299 p. 30. Zagorodniy A. Finansoviy slovník. – Kyiv: Znannya. – 2002. – 560 p. 31. Leksín V. Regionalnaya diagnostika : suschnost, predmet, metody – Rossiyskiy ekonomicheskiy zhurnal. – 2003. – No 9–10. – P. 80. 32. Svinarenko T. I. Depresivni regioni UkraYini: problemi ta naprvamki vdoskonalennya finansovogo zabezpechennya. – Zb. tez dop. HH MizhnarodnoYi naukoVo-praktichnoYi konferentsiyi «Osoblivosti ekonomichnih protsesiv v umovah finansovoYi nestabilnosti». – 23-24 listopada. – Lviv: LEF, 2012.Ch.1. – 136 p.

Надійшла (received) 23.10.2014

УДК 658: 001.8:339.9

А. Б. ЗУБКОВА, канд. екон. наук, доц., НТУ «ХПІ»

МЕТОДОЛОГІЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У МІЖНАРОДНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

Інтеграція України до світового економічного середовища вимагає зміни підходів бізнесу до використання результатів наукових досліджень. Організація та проведення якісних наукових досліджень потребує розвитку відповідних компетентностей. Методологія наукового дослідження у «міжнародному менеджменті» є аналогічною з «менеджментом». Визначено складові наукового дослідження у галузі менеджменту. Емпіричне дослідження є невід’ємною складовою для наукових досліджень у галузі міжнародного менеджменту / бізнесу.

Ключові слова: наукове дослідження, менеджмент, міжнародний менеджмент, складові наукового дослідження, метод, методологія, компетентність, магістр, наукова школа.

Вступ. Зазвичай на пострадянському середовищі поняття «наукове дослідження» у повсякденному сприйнятті асоціюється із нудними вченими, купую паперів та відсутністю імплементації результатів дослідження, а від так, марними витратами.

Проте, слід зауважити, що останні декілька років зростає потреба у результатах певних досліджень, зокрема, соціологічних, маркетингових, дослідженнях у галузі фінансів та страхування. Також ще більше зростає актуальність у дослідженнях в галузі високих технологій. Тобто потреби з боку зміни ринкового середовища спонукають компанії звертатися до досліджень, маючи на меті оптимізацію інвестицій у той чи інший проект. Так, процеси

євроінтеграції України ставлять перед вітчизняними підприємствами питання змін у багатьох напрямках діяльності, вибору зарубіжного ринку збуту тощо. Отже, в Україні наукові дослідження в галузі менеджменту та, зокрема, міжнародного менеджменту все більше набувають не лише фундаментального, але й прикладного значення.

Але такі виклики середовища вимагають наявності певних компетентностей для організацій та проведення наукового дослідження. Оскільки від коректного розуміння процесу наукового дослідження залежить його якість та відповідний результат. Це, в свою чергу, впливає на рішення у міжнародному менеджменті та ефективність інвестицій підприємств.

Аналіз основних досягнень і літератури. Компетентності з організації та проведення наукових досліджень, згідно з Національною рамкою кваліфікацій, мають розвиватися на рівні підготовки магістра. Магістр – освітньо-кваліфікаційний рівень вищої освіти особи, яка на основі освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр / спеціаліст здобула повну вищу освіту, спеціальні уміння та знання, достатні для виконання професійних завдань та обов'язків (робіт) інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності, передбачених для первинних посад у певному виді діяльності [1].

Отже, кваліфікаційна робота магістра розвиває та демонструє здатності особи (студента) спланувати, організувати та провести наукове дослідження в галузі менеджменту загалом та, міжнародного менеджменту, зокрема. Відповідно, інтегральна компетентність рівня підготовки магістра передбачає «проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог» (табл. 1) [2].

Таблиця 1. Опис компетентностей сьомого кваліфікаційного рівня – магістра

Результат навчання	Опис
1	2
Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог
Знання	Спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання та/або професійної діяльності на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема в контексті дослідницької роботи
	Критичне осмислення проблем у навчанні та/або професійній діяльності та на межі предметних галузей
Уміння	Розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог
	Проведення дослідницької та/або інноваційної діяльності

Закінчення таблиці 1

1	2
Комунікація	Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, а також знань та пояснень, що їх обґрунтовують, до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються Використання іноземних мов у професійній діяльності
Автономність і відповідальність	Прийняття рішень у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування Відповідальність за розвиток професійного знання і практик, оцінку стратегічного розвитку команди Здатність до подальшого навчання, яке значною мірою є автономним та самостійним

Проте, історичний розвиток вітчизняної наукової школи та вимог до публікацій у вітчизняних виданнях призвів до десинхронізації розуміння складових наукового дослідження у порівнянні із міжнародним підходом.

Проблема полягає у відсутності чіткого розуміння складових наукового дослідження у галузі «менеджменту» та, зокрема, «міжнародного менеджменту», яке було би розділено науковою спільнотою України. Так, нажалі, простий пошук у Google за ключовими словами «вимоги до наукового дослідження» видає результати щодо вимог до наукових статей, захисту дисертації, тобто публікації результатів самого наукового дослідження.

Мета дослідження полягає у визначенні (1) основних складових та етапів наукового дослідження у міжнародному менеджменті; (2) методів, які можуть бути використані у наукових дослідженнях в сфері міжнародного менеджменту та бізнесу.

Матеріали дослідження. Наукове дослідження у галузі науки «менеджмент» є відмінним від наукових досліджень у інших соціальних науках, зокрема: історія, лінгвістика, юриспруденція тощо. Оскільки, згідно з визначенням поняття «наука менеджменту» або «наука управління», передбачає застосування статистичних і математичних методів та принципів до прийняття рішень та процесу вирішення проблем у бізнесі. Тому «наука управління» (management science) сводиться до застосування кількісних методів або дослідження операцій (operations research) [3]. Відтак, наукове дослідження у галузі менеджменту повинно містити результати емпіричних досліджень.

Для визначення прикладного аспекту поняття «менеджмент» звернемося до формулювань, наданих гуром менеджменту. Майкл Мескон надає таке визначення «менеджменту» або управлінню – це процес планування, організації, мотивації та контролю, необхідний для того, щоб сформулювати та досягнути цілей організації. Пітер Друкер визначає «менеджмент» як особливий вид діяльності, який перетворює неорганізований натовп в ефективну цілеспрямовану та продуктивну групу. Менеджмент, як такий, є

також стимулюючим елементом змін, та прикладом суттєвих соціальних змін [3]. Отже, метою менеджменту у практичному розумінні є досягнення підприємством поставлених цілей шляхом організації роботи персоналу.

Міжнародний менеджмент є видовим поняттям роду «менеджмент». При цьому істотна ознака полягає у роботі у багатокультурному середовищі двох або більше країн. Слід зазначити, що у західній науковій школі поряд із поняттям «міжнародний менеджмент» використовуються йдуть поняття «міжнародний бізнес» (international business) та «операції та управління міжнародним бізнесом» (international business operations and management). Зокрема, поняття «міжнародний менеджмент» у більшому ступені використовується по відношенню до діяльності транснаціональних корпорацій. А, наприклад, такі автори, як Alex Faria та Ana Guedes, розглядаючи поняття міжнародний менеджмент (international management), говорять про міждисциплінарні розробки у двох областях: міжнародні відносини (international relations) та міжнародний бізнес (international business) [4]. В свою чергу, аналогом «операції та управління міжнародним бізнесом» у вітчизняній науковій школі є «менеджмент зовнішньоекономічної діяльності», який визначає управління певними операціями підприємства, пов'язаними із продажами товарів або послуг до однієї або багатьох зарубіжних країн.

Таким чином, наука «менеджмент» або наука управління вміщую в себе міжнародний менеджмент (рис. 1). Відповідно, методологія наукового дослідження у міжнародному менеджменті буде аналогічною з менеджментом.

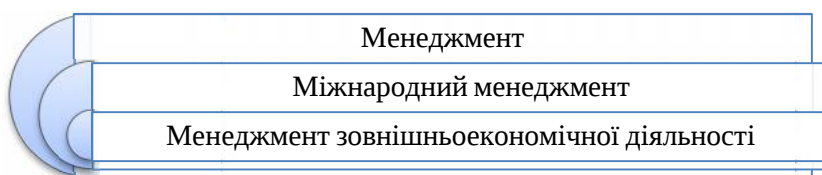

Рис. 1 – Архітектура понять менеджменту

Методологія являє собою вчення про метод діяльності як такий та вміщує принципи, методи діяльності та знання, що їх відображає [5]. Наукове дослідження – діяльність, спрямована на вивчення об'єкта з метою встановлення закономірностей його побудови, виникнення та розвитку, а також на подальше використання отриманого знання у практичній діяльності людей [6]. Далі розглянемо певну логічну послідовність організації наукового дослідження. Така послідовність із характеристикою складових дослідження і відображає методологію наукового дослідження.

Першим кроком на шляху проведення наукового дослідження є визначення теми. Тема наукового дослідження повинна відображати предмет

дослідження [7]. Актуальність теми повинна відповідати суспільній потребі у дослідженні за даною темою, тобто розв'язувати певну проблему.

Проблема впливає з актуальності теми та критичної оцінки літератури за темою. Сформулювати проблему означає визначити за обраною темою ті питання, які є дискусійними, недостатньо обґрунтованими, не розв'язаними або за якими спостерігаються факти, що суперечать існуючим теоретичним уявленням. Розв'язати проблему означає отримати за цими питаннями комплексні наукові результати з достатнім ступенем обґрунтованості та достовірності [5, 6, 7, 8].

Гіпотеза представляє наукове положення, яке носить характер припущення щодо можливого розв'язання проблеми та за умови свого ймовірного доведення, а також підтвердження достовірності та обґрунтованості може бути трансформованим у відповідний науковий результат [8].

Метою дослідження є очікувані або ті, що вимагаються, наукові результати в межах предмету дослідження [5, 6, 7, 8]. Мета формулюється на основі гіпотез як запланований в дослідженні спосіб розв'язання проблем.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію та обране для вивчення [7]. Предмет дослідження міститься в межах об'єкту. Об'єкт і предмет дослідження співвідносяться між собою як загальне та часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження [7]. На предмет дослідження спрямована основна увага дослідника.

Метод – це сукупність певних правил, прийомів, норм пізнання, оцінки або дії, спрямованих на вирішення конкретного типу завдань [5]. Метод дослідження повинен надати відповідь на питання: як досягти мети дослідження? Визначення методу дослідження передбачає наукове обґрунтування доцільності його використання для досягнення мети дослідження.

Розрізняють такі види дослідження – теоретичні та емпіричні [5, 6]. Теоретичне дослідження відображає предмети, властивості і відносини з боку універсальних внутрішніх, істотних зв'язків і закономірностей, моделей згідно виділеної проблеми дослідження. Теоретичний рівень пізнання характеризується високим рівнем абстрагування та домінуванням понять, теорій, законів, принципів, наукових узагальнень і висновків. До методів теоретичного дослідження відносять гіпотетичний, аксіоматичний та еволюційний методи, системно-структурний, структурно-функціональний види аналізу, синтез, абстрагування, узагальнення, індукція, дедукція, аналогія, класифікація [5, 6]. Основними науковими результатами теоретичних досліджень є, зокрема, розробка та уточнення визначень, класифікацій, підходів, концептуальних засад.

Емпіричні дослідження передбачають збір первинних даних (кількісних та/або якісних) відповідно до предмету дослідження [8]. Дані дослідження

повинні бути валідними та репрезентативними. Валідність – ступінь адекватності визначення даних, методу їх збору та отриманих результатів. Репрезентативність (надійність) – ступінь відповідності даних спостереження генеральній сукупності [8]. Емпіричні дослідження бувають якісними та кількісними.

Якісні методи емпіричного дослідження орієнтують пізнавальний процес на глибинну сутність предмету дослідження. Наприклад, ідентифікація атрибутів предмету дослідження відповідно до визначеної проблеми дослідження. До якісних методів дослідження відносять метод спостережень; метод неформального, не структурованого інтерв'ю; метод фокус-груп; метод case study / аналізу ситуацій; класичний аналіз документів; порівняльний метод; метод контент-аналізу [5, 8].

Результатом використання кількісних методів емпіричного дослідження є отримання кількісних даних по заздалегідь визначених показниках, характеристиках, атрибутах предмету дослідження. Основними кількісними методами емпіричного дослідження є спостереження; вимірювання; вибірковий метод; опитувальний метод; структуроване інтерв'ю; анкетування; експертне опитування; експериментальний метод; тестування [5, 8].

При обробці та аналізі кількісних результатів емпіричного дослідження можуть використати методи математичної статистики, наприклад: порівняння середніх, дисперсія, стандартне відхилення тощо; непараметричні тести (перевірка форми розподілу вибіркової сукупності, конкордація тощо); кореляція; регресійний аналіз; дисперсійний аналіз; факторний аналіз; кластерний аналіз; дискримінантний аналіз тощо. Крім того, доцільним може бути використати методи теорії ймовірностей: частотний аналіз, перехресні таблиці (крос-табуляція) тощо.

Аналіз отриманих даних повинен бути критичним, творчим, логічним. Аналіз емпіричних даних спрямований на виділення з них значимої інформації з точки зору мети дослідження, її інтерпретацію та трансформацію в науковий результат. Також при обробці та аналізі емпіричних даних використовують такі загальнонаукові методи як, наприклад, пояснення, узагальнення, систематизація, класифікація.

Науковий результат повинен містити новизну, яка відповідає вимогам достовірності, обґрунтованості та практичної й наукової цінності [7, 8]. В свою чергу, новизна визначається вказанням того, що було відомо в світовій науці щодо положень дослідження раніше, й на цій основі виокремлення того, що дослідником пропонується нового [7]. Відповідно до міжнародного підходу, новизна – це нове знання. Базою порівняння стають попередні знання. Таким чином, відповідно до обох підходів новизна – це знання, що є відмінним від попередніх.

Висновки наукового дослідження повинні відображати отримані наукові та практичні результати, які розв'язують наукову проблему та відповідають меті дослідження [7]. У висновках необхідно наголосити на якісних та кількісних

показниках здобутих результатів, обґрунтувати достовірність результатів, викласти рекомендації щодо їх використання та напрямків подальших досліджень.

Результати наукового дослідження можуть презентуватися у вигляді доповідей на наукових конференції, публікацій наукових статей, а також у складі дипломної магістерської роботи [1].

Результати досліджень. Слід зазначити, що наведена методологія наукового дослідження ґрунтується на поєднанні складових вітчизняної та міжнародної наукових шкіл (табл. 2).

З табл. 2 можна бачити, що ключова відмінність вітчизняної та міжнародної наукових шкіл полягає у розробці гіпотез дослідження та, відповідно, плануванню використання таких методів, які би дозволили коректно зібрати дані та провести їх обробку, у тому числі за допомогою методів математичної статистики. При цьому у галузі міжнародного менеджменту особлива увага приділяється проведенню емпіричних досліджень.

Таблиця 2. Складові наукового дослідження: порівняння наукових шкіл

Вітчизняна наукова школа	Міжнародна наукова школа
Аналіз літератури	Аналіз літератури
Проблема	Проблема
Мета (об'єкт, предмет, завдання)	Гіпотези
Методологія: опис фактичного використання методів при розгляді даних дослідження	Методологія: планування методів збору та аналізу даних, формування вибіркової сукупності для перевірки/тестування гіпотез дослідження
Результати	Результати
Висновки	Висновки

Так, у 2006 році вченими Zhilin Yang, Xuehua Wang, Chenting Su з Гонг-Конгу було проведено аналіз сукупності з 1296 наукових публікацій у галузі міжнародного менеджменту / бізнесу у відповідних провідних виданнях, зокрема: International Business Journals (включаючи JIBS, MIR, JWB, IMR, JIM та IBR); Journal of International Business Studies; Management International Review; Journal of World Business; International Marketing Review; Journal of International Marketing; International Business Review. Як можна бачити з рис. 2, результати показали, що найбільш поширеним у галузі міжнародного менеджменту / бізнесу є метод опитування (61% профільних публікацій базуються на даних опитування) [9].

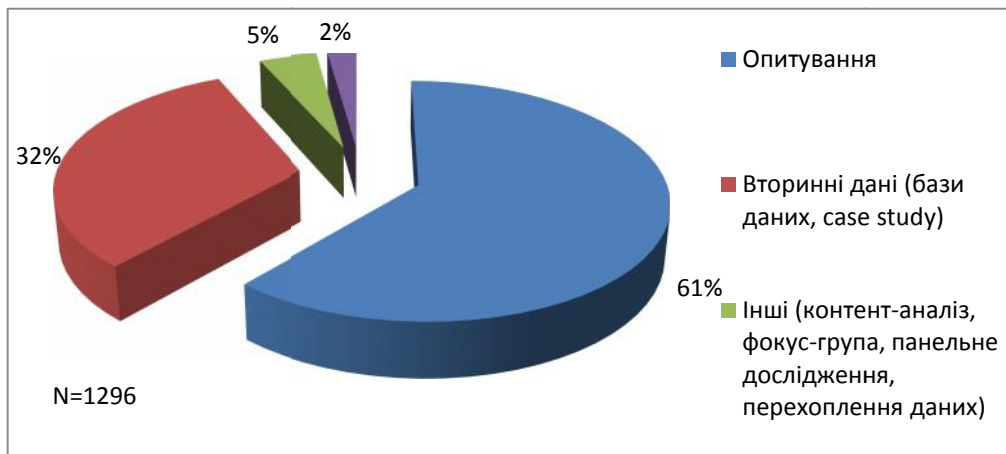

Рис. 2 – Методи збору даних при емпіричних дослідженнях у галузі міжнародного менеджменту / бізнесу, 2006 рік

Серед методів опитування домінує використання дистанційне анкетування за допомогою пошти, email (37.9% із 61% публікацій, які базуються на проведенні опитування як методу науково дослідження) (рис. 3) [9].

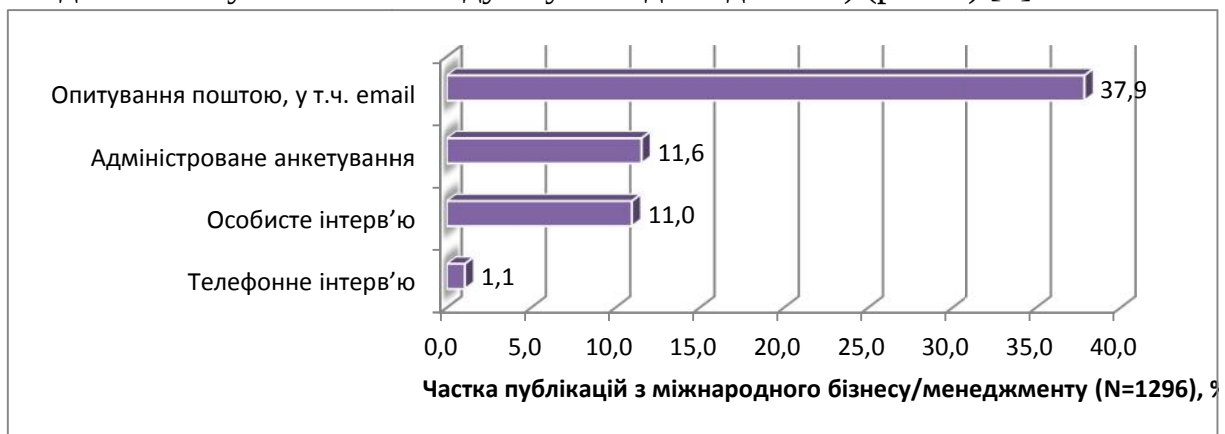

Рис. 3 – Частота використання методів опитування при емпіричних дослідженнях у міжнародному менеджменті / бізнесі, 2006 рік

Таким чином, для наукових досліджень у галузі міжнародного менеджменту / бізнесу, на відміну від інших галузей гуманітарних наук, невід'ємною складовою є емпіричне дослідження (див. рис. 2, 3).

Отже, пропонується поєднання вітчизняного та міжнародного підходів до організації та проведення наукового дослідження (рис. 4). Підставою для цього є необхідність звітування (зокрема, у вигляді дипломної магістерської роботи тощо) за складовими вітчизняної наукової школи.

Рис. 4 – Складові та етапи наукового дослідження

Крім того, вимоги сучасного високотехнологічного середовища призводять до змін у підходах до організації та проведення наукового дослідження. Так, Clay Christensen, який є засновником концепції та поняття «проривних інновацій» (1995 рік), використав проривні інновації для проведення наукового дослідження та, зокрема, втілення результатів такого дослідження у статті «Дилема капіталіста» (червень, 2014 рік) [10]. Сутність змін у проведенні наукового дослідження полягає у залученні спільноти студентів та випускників Harvard Business School, які зараз вже виступають у ролі експертів-практиків, на основі використання кроудсорсингу (crowdsourcing) для відповіді на проблемні питання із подальшим їх обговорення шляхом online та offline комунікацій. Тобто, зміни у звичках поколінь дослідників, зокрема, включення до наукової спільноти так званого покоління Y, або Netgeners, або Millennials, призводять до трансформації процесу організації та проведення наукового дослідження.

Висновки. Процес наукового дослідження можна умовно поділити на етапи (див. рис. 4). Формулювання гіпотез сприяє процесу планування наукового дослідження та підвищує якість наукових результатів. Для наукових досліджень у галузі міжнародного менеджменту / бізнесу невід'ємною складовою є емпіричне дослідження. Результатом наукового дослідження є отримання нового знання. Результати наукового дослідження повинні бути опубліковані у фахових виданнях.

Список літератури: 1. Засоби діагностики вищої освіти. Вимоги до державної атестації магістра зі спеціальності 8.03060104 «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»: ГСВОУ 8.03060104-12 – [Чинний від 2012-05-21]. – К. : Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, КНТЕУ 2012. – 23 с. – (Національний стандарт України). 2. Національна рамка кваліфікацій : станом на 23 листопада 2011 р. / Кабінет Міністрів України. – Офіц. вид. – К. : Офіційний вісник України, 2011. – № 101. – С. 15. – (Бібліотека офіційних видань). 3. Мескон М. Основы менеджмента / Майкл Мескон, Майкл Альберт, Франклин Хедоури ; пер. с англ., под общ. ред. Л. И. Евенко . – М. : Издательство «Дело», 1997. – 704 с. 4. Faria A. What is international management? A critical analysis: Stream 3: Critical Perspectives on International Business / Alex Faria, Ana Guedes. – 14 P. 5. Сурмін Ю.П. Майстерня вченого: підручник для науковця / Юрій Сурмін. – К.: Навчально-методичний центр «Консорціум з удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2006. – 302 с. 6. Пушкарь А.И. Основы научных исследований и организация научно-исследовательской деятельности: учебное пособие / А.И. Пушкарь, Л.В. Потрашкова. – [2-е изд.]. – Харьков: Изд. дом «ИНЖЕК», 2008. – 279 с. 7. Вимоги до оформлення дисертацій та авторефератів дисертацій // Бюлетень ВАК України. – 2011. – № 9–10. 8. Kothari C.R. Research Methodology: Methods and Techniques / 2nd ed. – New Age International Publishers, 2004. – 418 P. 9. Zhilin Yang A review of research methodologies in international business / Zhilin Yang, Xuehua Wang, Chenting Su // International Business Review 15. – 2006. – PP. 601–617. 10. Why Clay Christensen is abandoning the traditional approach to academic research [Digital Publishing] // Washington Post. – 2009. – Access: <http://www.washingtonpost.com/blogs/innovations/wp/2014/06/12/why-clay-christensen-is-abandoning-the-traditional-approach-to-academic-research/>.

Bibliography (transliterated): 1. Zasoby diagnostyky vyshhoi' osvity. Vymogy do derzhavnoi' atestacii' magistra zi special'nosti 8.03060104 «Menedzhment zovnishn'oekonomichnoi' dijal'nosti» : GSVOU 8.03060104-12 – [Chynnyj vid 2012-05-21]. – Kiev: Ministerstva osvity i nauky, molodi ta sportu Ukrai'ny, KNTEU 2012. – 23 p. – (Nacional'nyj standart Ukrai'ny). 2. Nacional'na ramka kvalifikacij : stanom na 23 lystopada 2011 r. – Kabinet Ministriv Ukrai'ny. – Ofic. vyd. – Kiev: Oficijnyj visnyk Ukrai'ny, 2011. – No 101. – P. 15. – (Biblioteka oficijnyh vydan'). 3. Meskon M. Osnovi menedzhmenta; per. s angl., pod obshh. red. L. Y. Evenko . – Moscow: Yzdatel'stvo «Delo», 1997. – 704 p. 4. Faria A. What is international management? A critical analysis: Stream 3: Critical Perspectives on International Business / Alex Faria, Ana Guedes. – 14 P. 5. Surmin Ju.P. Majsternja vchenogo: pidruchnyk dlja naukovcja / Jurij Surmin. – Kiev: Navchal'no-metodychnyj centr «Konsorcium z udoskonalennja menedzhment-osvity v Ukrai'ni», 2006. – 302 p. 6. Pushkar' A.Y. Osnovi nauchnih yssledovanyj y organyzacyja nauchno-ysledovatel'skoj dejatel'nosti: uchebnoe posobyje. – [2-e yzd.]. – Har'kov: Yzd. dom «YNZhEK», 2008. – 279 p. 7. Vymogy do oformlennja dysertacij ta avtoreferativ dysertacij. – Bjuleten' VAK Ukrai'ny. – 2011. – No 9–10. 8. Kothari S.R. Research Methodology: Methods and Techniques – 2nd ed. – New Age International Publishers, 2004. – 418 P. 9. Zhilin Yang A review of research methodologies in international business. – International Business Review 15. – 2006. – PP. 601–617. 10. Why Clay Christensen is abandoning the traditional approach to academic research [Digital Publishing]. – Washington Post. – 2009. – Access: <http://www.washingtonpost.com/blogs/innovations/wp/2014/06/12/why-clay-christensen-is-abandoning-the-traditional-approach-to-academic-research/>.

Надійшла (received) 23.06.2014

УДК 332.26

Н. О. КОНДРАТЕНКО, докт. екон. наук, проф., ХНУМГ ім. О.М. Бекетова;
В. С. БОНДАР, аспірант, ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, Харків

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

Визначено, що розвиток регіонів на сучасному етапі є одним із пріоритетних напрямків державної регіональної політики, мета якої полягає у створенні відповідних умов для динамічного, збалансованого соціально-економічного розвитку України та її регіонів, підвищення рівня життя населення, забезпечення